

UBL: BKNOOG 358

358

Boekenwogen
358

DE
SINGENDE KRAMER,

18358

Of Vermakelyke

KRISPYN,
KAMER-SPEL

Op de Sinspreuk

Wat baat het Reyze? anders niet,
Als kommer, zorg, en zwaar verdriet.

Of anders

Die nooyt en reyft, weet weynig, wat
De Weerelt in zyn loop bevat.

DOOR

JACOBUS ROSSEAU.

Gedrukt voor ABRAHAM CORNE-
LIS Boekverkooper aan den Overtoom.

OPDRAGT

Aan

C. ROSSEAU.

Verlof, Doorlugtige Broer, en vriend;
Dat 'k u dees Kramer op mag dragen,
Mits gy Pocëzy bemind,
In 't bloeyenst van u Jonge daagen,

Gy schynd door Pallas opgequeekt,
Om voor myn kreup'le Rym te kampen,
Uw deugd door alle nevels breekt,
Bescherm myn Kramer, die veel rampen,

Geleeden heeft eer by tot hier,
Is met zyn Mars in 't Land gekomen,
Ik hoop, het strekt u tot pleyfier,
Want wyl gy 't leest, zuld gy niet dromen,

Door dien Krispyn, dat weet ik wel,
De vaak uyt uw gezigt zal houwen,
't Geen by verkoopt, is uyt de tel,
Van rariteyt, voor Mans en Vrouwen,

Hy zingt, en springt, wyl by verhaald,
Wat hy al heeft bezogt, voor deezen,
En waar dat hy al heeft gedwaalt,
Dog zoo 't niet naar uw zin moogt weezen,

Roep vry, dat ik van 't spoor af ben
Met al dit mal gebrus te Schreyven,
Gy weet wel Broeder, dat ik ben
Een Broddelaar, die nooyt geen Schreyven

Geleerd heeft, op het Hooge School,
Om veelderhande Taal te leeren,
Ik zing maar zoo wat om de kool,
Voor die de Snaakigheid begeeren.

J. ROSSEAU.

DE

Pag. 3
DE
ZINGENDE KRAMER,
K A A M E R - S P E L.

KRISPYN komt uyt zyn Huys en zyd.

Ie zo, dat gaat 'er weer op uyt, be-
laden,

En of ik wat verkoope zal, dat weet
ik niet, dog dat mogt de drommel
van te voren raden;

Waar nu het eerst heen, na't Turf-Schip? Koper-
berg? of nieuwe Fontein?

Kom ik mag eens een veertjen opschieten, en dat
zal myn Wegwyzer zyn,

Want wat bruyt het my waar ik myn goet verkoop,
alwaar het by de nikker op hellenbrugs haven.

Hy komt voor een Herberg en SINGT.

Wat moet een Mensch al draven,

En werken voor de kost;

Hoe lang zal ik nog slaven,

Eer dar ik wort verlost,

Het is een sware post,

Die niet heeft om te bikken,

Maar hou, hier valt te likken,

't Zal een Bachus Schooltje zyn,

Ja, hier tapt men Bier, en Wijn.

A 3

Gants

26 ³⁵¹ De Singende KRAMER.

Gants bloemerherten! dat komt seeper fyn,
Want ik zie, dit is een Herberg, en daar sitte vele
Menschen,
Die moet ik eens met een vriendelyk gesigt goeden
avont wenschen,
En sien of 'er niet een by is die van me Kramery wat
op doet,
Wee! wat ben ik loof, door 't tortse, en drage
van al dit goet.

Hy gaat in de Herberg en SINGT.

Suvôtre Serviteur, Koeragie;

Goeden avont al den bras,

Dog hier komt geen Janpotagie,

Nog geen Waaltje met zyn kas,

Neen, hier komt Kristpyn g. treden,

Die geen and're fonksje ken,

Als ik heeden „ Sal ontleeden,

Eer ik weer na huys toe ren,

Als ik heeden „ Sal ontleeden.

Hou myn stoutigheyt ten besten Hofpis, dat ik hier
so in kom valle met myn dwase reden;

En gy doorlugte vrinde, die hier same syn vergaart,

Ik bid fiet na myn knevels, nog na myn baart;

Maar luyfert naar het geen, ik heede sal verhalen.

Hy koopter niemant krabben, of garnalen of
alykruyken alle eeve vars.

Ho, ho, ik sie bylo dat lykt geen van de Musjeurs
in haar Mars,

En daarom wil ik eens wat anders op gaan singen.

Wie wilder koekjes, of wat krakelingen.

Hoe, kykjelui van die reede ook so drommels bang?

Wel aan ik Sing dan weer een aangenamer Sang;

Want ik heb lietjes ook te koop, dat moetje weten,

Ja meer als die VENT die Pieter de Vos, of Kleyn

Jan wert geheeten,

Dog ik geefze goet koper, schoon dat hy 'er mee
langs straat kruit,

So

Kamerspel.

7

So moetje hem altyt een oortje voor 't stuk geve, en
ik geef de kust en keur voor een duit.

En dat is ook geset Gelt, dan valter niet af te dingen!

Dies wie wil hoore Singen?

Van vreugde een nieu Liet.

Ik swyg, want wie weet of zulks wel is geschiet

En om dan in deze saake niet loogenagtig te wesen,

So wil ik liever verhale, wat ik laaft in een Philo-
soops boek heb gelezen.

Daar stont van een Weever die al slapende song op
zyn getou,

In 't ronde, in 't ronde, alarm, dou, dou,

In 't ronde, in 't ronde, in 't generaal,

Ja dat waar altyt zyn deun al fat hy over 't maal,

En ik sou het wel verder Singen, maar het is
myn uyt de kop geschoten,

Dog ik heb al lang by me zelven besloten,

Om eens te zeggen, wat voor een Lantsman dat
ik ben,

Ik ben geen Snyder, ik ben geen Weever, o neen,
ik ken,

Niet anders, als zo wat avoes, ik breng jou Oomen
o! Droomer wilt niet langer dromen,

Ontwaakt eens uyt u sluymmer bed:

Maat ik sie, gy lagt al den bruy om myn potret

Dog ik wort niet quaat, al kom ik zulks te merken,

Die te luy is om te werken,

Gaat maar meê na Kastrêkom,

Daar is 't Lief, gy kunt wel merken,

Wat ik meen, of benje dom,

Dog dien geen pekuniam heeft, keert maar vry
weer om,

Want daar woone niet als bolkoppige Boeren,

En de Vrouluy zitten met de Rocken op haar knien,

Dat is te zeggen het zyn Hoeren,

Die anders niet zoeken als jonge Quanten met Gelt,

En ik draag een broek zonder zacken, zo dat myn
geen Munt en ouelt. A 4 Hoer

De Singende KRAMER.

Hoort eens vrienden met malkander,
Hoe dat den grooten Alexander,
Laast vogt met een doode Rot,
o! Die deun heeft, meê zeer weynig slot,
Ook zo is het al ouwe kost, daarom moeder wat
ander klinken.
Wat wille de Heere, een Vryagie, of een liet ons
te drinken:
Ha, ha, ik sie gy knikt, en kuicken iste zeggen ja,
Een van de Heeren geeft hem een glas Wyn,
Wellekom, wellekom, Wyntje, la, la,
Wellekom, wellekom, Wyntje, la, la,
Wellekom Wyntje, Al waar het een Pyntje,
Wellekom, wellekom Wyntje, ey ga,
Hy drinkt het GLAS uyt en zeyt.
Hy Musjeurs wie doet my dat zo na;
Ik ben een Liethebber van drinken, dat moet gy
weeten,
En ik ben ook graag ter plaatzen daar braaf wat
valt te vreeten,
Dog wie hoorden ooyt dat iemand die gezont was
het eten verdroot,
Breng brood, 't is noot, in dezea aanval groot,
Agt, neege pont, Neemt Wotst tot lont.
En fryt tot in der dood.
Ja het heugd me nog, doen ik laast een in de nood,
Hier op den Amstel was, daar viel niet veel te bikke
Als zomtyds eens aan een boere Meyd haar mond
te licke.
o! Soete Meysje zonder gal,
Hoe staat het al met jou muysje, muysje, muysje
o! Soete Meysje zonder gal,
Hoe staat het al met jou muysjeval;
Ik heb een muysje, kleynder als een luysje,
Gunt hem een plaatsje, al in u poezel huysje;
Soet, die deun is al te ligtvaardig, zo heb ik wel
gehoord,

E

Kamer-Spel.

En daarom is 't beter die reede maar gesmoord,
Haalt mikkell, ter dybel, en moet voort,
So de Min myn sinne bekoort,
Dog evenwel ben kouragie,
Dat hoorden ik zingen, op de Bootemarkt, van
Klaas Ktomp, en Springin 't Velt ophua Stillagie,
En dus zo stel ik die gekke deun al mede aan een zy,
Laatzag ikeens inde Wey „ Eenheel lieffelyk gevley,
Al van een harders knaapje „ die door de Min;
Zyn harderin „ Bekoorden o dat aapje;
Hy riep stadig schoone Maagt,
Die in uwe voorhoofd draagt,
Twee volmaakte keykertjes,
Ag; ag; myn hart, Is seer verwart,
Door 't kraale van die preykertjes.
En daar mee zag hy een eynde van zyn verdriet,
Hoe, lagt gy Musjeurs, of gelooft gy het niet,
Dog zo hier imand is die 't niet gelooft, vraagt
het aan myn besje die zalder niet om liegen,
Ja haar woorde gaan so vast als een hant val vliegen;
Dog dat 'stot daar aan toe, een loopen op zyn pas,
Is voor de ouwe luy een Spinnewiel met vlas,
En magge zy zomtyts op de straat gaan labbekacken,
Dan gaanse in grasduyne, dog om hier heel lang
op te snacken,
Van de ouwe luy, dat lykt zyn Hoogheyt niet,
Ik wil maar bekend maake vrinden, de man die
gy hier fiet.
Is altyd vroolyk van Geest, wanneer hy met zyn
Kraamers winkel.
Komt in een Herreberg.
Jantje riep zy, kinkel,, o Jou lange scharreminkel,
Wat doet hy van 't bed; kom nog eens in 't Paardewer
Blijft 'er ook niemand gediend te weeze; met een
Bril voor een schiele pagedet,
Ic heb 'er nog twee met schoone vergroot glaazen,
Spreekt 'er niemand, wel wat ben jeluy maffe baaze,
Hoe

10 De Singende KRAMER.

Het is haast niet te peynewaard dat ik hier kom
met myn goed.

Myn Grootvaar droeg een hooge Hoet,
Twee Schoene sonder soolen,
Hy heeft veel hemden, heel en goet,
So wit als doovekoolen.

Maar ik heb byme kriek al slimmer moeten dolen.
Doen ik voor vier Jaare, by de Lappen in Vin-
land was verzevld,

O Bloed! wat heb ik daar al menigmaal myn
kraamerytje uit geveyld,

Dog niet een van Ezels koppen wou wat van me
koopen,

Dan ging ik eens een dag oftien op den boer loopen,
En speelde, boer geefme een stuk, of ik veegje
door de smoel,

Ik reysden na Luylekkerland, daer was een groot
kriejoel,

Vernits een dood Paard, dat duyvels dol was,
Met een Waafel Kraam aan syn maars die avond
aan de hol was,

Dog ik zette Myn Marsje neer en greep het by den
Toom.

Daer voerder een Scheepje voor wint, en stroom,
Het stelde zyn koers na d'Overtoom.

Maar het scheen me zo zesper wel een droom,
Want het Schip had Zeyle Roer nog Masten,
En waar voorzien met zeve drol'ge gasten,
Eenzonder armen, een zonder Bene, een zonder Kop,
En al watze zongen waar niet anders, als o wee,
ons geld is op.

O Mannen? riep ik weerom; vaard gy sonder Scheyve;
Dan magje wel met dat Schip uit de wareld dryve,
En daar op begon te lollen,

Blaau gaare, en koperdraat,
Myn Gelt is op, ik weet geen raat.

Hier over wieren dees' voorgenoemde zo drommels.
quaad? Om

11 Kamer-Spel.

Om dat ik sulck een deun op haas begon te zingen
Dat die Vent sonder Kop, voort wou in 't water
springen,

Dog ik lagten haar uit, en ging weer Landwaard in,
En doen kreeg ik sulke verbruyde lusten tot de Min,
Dat ik van binne verbrande als een Backers Oven.

Wat Gasten zyn daar boven?

Vrou reeken, Vrou reeken,

Vrou reekent ons niet,

En de Meid daar ik na uit vryen ging, was ge-
naamt scheele tiet,

Zy had een ingevalle Neus, en een pokkig bakhuis,
En haar oogen ware als de bril van Momus kakhuis,
Maar zy vlugten voor myn Liefden als Dafne voor
Apol;

Zo dat ik schier myn Breyn verloor, en liep gelyk
een sotte bol,

Ja ik slagte Fijp in 't Laasrishuis, en had maar
twee van me Zinnen.

Al wat men doet men kan geen Juffrou winnen,
te schynt dat de liefde heel verbannen is.

Dog Musjeurs, ik wierd wel haast weer siis,
Door sweetdrankjes, purgaasjes, en sulke grillen,
Maar al dit bab'len, en praaten, set me geen vet
aan de billen,

Wilder ook imand Kammen? Tonteldoosjes, of
een stukje Lak?

Potloot pennen, Pypedoofe? of een Almanak?

Wie roept daar, gy borsje? wat is van u begeren?
En Speesie boekje, om het Munt der Scheyven te
leeren?

Dat kost een goeje Schelling, sie zo dat is een begin,
Wie wil nog wat? hier heb ik knoopjes van het
feynste Tin,

Die je by me soole voor Zilver aan je broek kan
draagen.

En

En het is reeds aan 't dagen,
 Kyk wat schoone Morgenstont;
 Ik sie hoe voor Febus wagen,
 Trekt Dianaas zwarte hont.
 Wat het mog een stont,
 Febus is nog by Tetis, om Mofsele te vreeten,
 Dog het is een foutme, van me gesigt, dat moet
 gy weeten,
 Ik word al goet ouwers, en omtrent festig Jaar,
 Wie wilder; wie seldet Pennemesse, of eene fey-
 ne Schaar,
 Scheermesse voor de Snotschraapers, om meê te
 Scheeren.
 Heeren, zyde zy heeren,, Hy wist wel van te veur
 Dat de kelder had een scheur,
 Hy riep het was maar niet met al,
 Hy wist dat hy wel stoppe sal,
 Zoet kramer word niet mal,
 Laat de Menschen liever, verstaan wat gy hebt on-
 der vonden,
 En hoe gy veertig jaaren hebt gesworven voor de
 honden,
 Gelyk de Musjeurs al een weynig hebbe verstaan,
 En om datje Liefhebbers van wat nieuws bend,
 sal ik vorder verhaale gaan.
 Een die zyn avontnur vertelt,
 Behaalt somtyts veel lof,
 Schoon hem een maag're keuken quelt.
 Hou, als ik alles in order verhalen sal, moet eerst
 myn geboorte plaats vermelt;
 En om tot de saak te koomen, so weet ik ben een
 Boere Soon, in Amsterveen gebooren,
 En ik quam zo dikmaals in dat Dorp te hooren,
 Van varren naar Janstinje, of naar den Oorlog,
 Ik duwden op met nog een buur Knegt van me
 genaamt Jilles zonder bedrog,
 Een Persoon die meê seer genegen was om voor
 't Vaderland te sterven, Nou

Nou, wy gingen naar Amsterdam, daar waar men
 besig om Volk te werven,
 Die met de eerste Scheepe na de Baravise Kernais
 seyl zouwe gaan,
 Myn Maat raakte ten eerste klaar, maar ik moest
 hopeloos blyven staan,
 Want maakten ik eenige voortgang om binne te
 koomen,
 Zo quam de geweldiger met zyn rotting, en riep,
 waar hene Oomen,
 Ik dagt loop voor duisend nikkers, en ik liep by
 me best,
 Van 't Oostinjes Huis na 't Princen Hof, daar
 wierd ook Volk geprest,
 Want doen ik daar quam stonde by me keel, wel
 twintig Schryvers op de Plaats by die ronde
 Lantaaren,
 En al wat me riep dat was.
 Wie wil meê ten Oorlog varen,
 Met het Scheepje van Rynuyt,
 Die moet het terstont verklaren,
 Eer dat men den Oorlog sluyr,
 Aan boort, aan boort, aan boort
 En ik had naauwelyks die reeden gehoord,
 Of ik ging dadelyk by die opgepronkte Kadetten,
 En sprak, maat Schryver wilt me meê voor Ma-
 troos op de Seel setten,
 Zy keeke myn eens onder de ooge, en vroege hoe
 myn naam was;
 Ik antwoorde ik heet krispyn, wel rieper doen weer
 een benje geoeffend in het Kompas;
 Ja, riep ik weerom ik wilje ab de streeke van de
 wind wil opnoeme, sonder daar in te dwalen,
 Goet antwoorde myn eene van de Schreyvers, kom
 dadelyk u Gelt maar haalen.
 Ik sprong driemaal om, want ik dagt het is beter
 een half ey als een leege dop,

En daar meê ging ik aan 't zingen, en zetten de
vreugde hoog in top.

Wat is 'er beter leeven? Als te wezen een Matroos,
Geen staat zo hoog verheeven,
't Sy van Prince, of Graven altoos,
Wie verveelden, Deeze weelden.

Ik kreeg elf Gulden op hand, daar ik braaf mooy
weer meê speelden,

Dog geen twee daagen daar na, of de Trommel
floog en ik moest na Boord,

Maar zo draa als wy op Zee quame, doen was het
Moort moort moort, Wy raakte voort aan slanen,
Tegen die verbruyde hanen, Maar zy vlugten voort.

Want wy hadden een Capiteyn die waar nooit
bang voor zyn agt-rpoort,

Maar riep roond datje Liefhebbers bend om voort
't Vaderland te streyden.

Dat is regt, riep al het Volk, waar gy ons wilt
gelyden

Daar waake wy voor u, met Argus snel gesigt,
Twee daage naar het gevegt, zagge wy snagts een
groot ligt,

Loeverd van ons af, hy riep de Vend die aan 't
Roer stond te waaken,

Ik geloof dat me daar Trooye ziet Branden, om
dat verbruyde schaaken,

Van Heleen, de schoonste die Paris ooit Liefde
bewees?

Wat riep ik zou dat Trooye weeze? het magt een
ouwe bullepees,

Want Trooye heeft al nege hondert Jaar in de Afch
gelegen,

En ik wil wel wedden, dat die vermaarde Griek
Held Achilles zyn deege,

Al door de roest tot pulver, en gruis is verteerd,
ô! Sprak de Vent, praat gy van Ach'l? die heeft

By myn Vaders Bestevaar, de Krygs-oeffening
geleer.

Dat

Dat waar een Man, die kon op de kant van een
Gulden schieten.

En hy hielt ook veel van gieten,
Bachus had hem in de val.

Nou, wy zeilden op het ligt aan, en het was by
me keel een ouwe Paardetal;

De in de brand waar, by Heyn de Waard tot Sche-
velingen, in de drie gekroonde Bulhonden,

't Waar Gloria, Victoria, Zo lang tot de Stal was
verflonden,

Want niemand weerde sig veel tot ned'ring vanden
brand,

Wy stakken weer in Zee, en Zongen.

Weg met het Lant, Gy helden die de Baren,
Met een goet verstant, Stoutmoedig overvaren.

Blijft 'er ook imand Broekveeters? Kloskoort of
fyn gaaren,

Blikke Veerkykers? Halsbande, of eenige and're
Snuyzery,

Ik loof gy liede hoord liever van myn avontuur
spreken, als van me Kraamery?

Is dat niet waar Musjeurs? nu ik zal al vorder ver-
tellen,

Ey! wild myn niet quellen, Schoon ik 'er wat maal,
Het zyn al geen jellen, Dien ik hier verhaal,

Ey! wil myn niet quellen, Het zyn al geen jellen,
Wy kruyften een dag of vyf om de Noord, en

doen begon Eoöl zo drommelsde pype te stellen,
En stuurde Boreas op ons los, of aars gezeid de

Noorde wind,
Dat wy al den bruy meende te vergaan, ja yder

schreiden als een Kint,
't Was kapt ze groote Mast, of wy raake alle om

het leven,
ô! als ik nog om die Storm denk, staan ik te

fidderen en te beven,
Dan bad ik eens aan Neptunus om genaden, en

riep

16 De Singende KRAMER.

riep, o lieve Zee Godje! ik ben in doots gevaar,
Dan dagt ik weer aan dat Lietje.

Alle uure verwagt gy daar,
Donder Blixem sure buyen,
Kermen klaage hoort gy naar,
Swaar Orkaene, de doodklok luyen,
Hemel hooge baare styf,
'k kryg 'er een schrik van op 't lyf,
'k blyf liever tuys by me wyf.

Maar of ik bad, of song, de wind blies al even styf,
En het Schip dat slingerde als een wieg, die van
een dol Wyf word getrokken,
En al 't roepen was anders niet als naar boove jou
honde, of ik zal je met een dag op de lende knok-
ken,

Ik sprong over hals, over kop in de Boot, met nog
een Man of tien,

En wy lieten onse Kapitein, met al het and're
Volk, ons van agt'ren het laast sien,

Maar nu sulle de Heere ligt vraage, hoe krispyn;
dorst jeluy zo stout beginnen;

Ja voor seeper, wy swurve ses dagen op Zee, en
quamen doen tot Zeeland binnen,

En daar verkogte wy de Boot, en dielde met elkan-
der de buit,

Dog ik ging wel haast aan 't Zingen.

o Verbruyt; o verbruyt; Hier so hangt het vilmes uit,
Want al mynronde dniten, Die vlooge daer op eenen agt

Ik wierd nog lelyk uit gelagt, Van veel ontacrde guiten.

Ja ik wou Baghus wel voor zyn bek gegooyt hab-
ben met al de Zeelandse fluiten,

Doen ik daar al myn kostelyke Geld moest laat
voor zo weynig genot,

En al de Vrouluy verwensten ik op Plutoosacker,
in zyn aldergrootste Doofpot,

En dan vervloekten ik Venus, en riep: dat zy de
oorzaak was van al myn bedreeve lusjes,

Viva,

Kamer-Spel. 17

Viva de Seeuse susjes, die scheyne wonder goet,
Sy houde wel van lusjes, het smaakt 'er alle soet,
En wanneer gy 't haar maar doet, Zo zynze voort
genege, tot Gy vat wel wat ik meen,

Of een die sulx niet begrypen kan, dicklareer
ik voor een sot die geen

Reden verstaat, want Venus snyt de beurs, en
maakt veel sieke Lighaamen,

En Baghus doet 'er meenig aan 't pootje quyne,
en met rooije Neuse loopen dat 't zyn zelfs moet
schamen,

Dog dit overgeslaage, ik verhuurde me in Zeland
te Kaap op een drommels dootje aan,

Ik dagt een Eys're Ketting, of een Gouwe, het
moeter nu mee doorgaan,

Ook so doet myn de honger al meenigmaal na een
stukje Brood watertanden,

En aan Boord gekoome zynde, Zong ik.

Hadie hollande, hadie Selande, het is geen schanden.
Want een die te Kaap vaard, moet Roove, en

Branden,
Hacken, en houwe, of hy werd seer weynig geagt,

Bloed! wy kreege de eerstemaal een Fransvaarder,
die was niet anders als met Wyn bevragt,

Dat leek ons wonder wel, om een weynig onze
drooge Keele te smeere,

En doen mogt 't ons gebeure sonder een duit te
verteeren,

Nou wy speelden ook wel ter deeg.

Lik en veeg, Drink maar leeg,
Ik soop dat ik by me keel in de Kombuis neer seeg,

Soet ik wil zegge in de Kajuit, want daar lag een
Vaasje,

Dat den Kapitein voor zyn Provisie hield, vermits
dat jonge maatje,

Loof ik weynig gedagte op onze Roversy had,
Goon; wat lapte ik menig glas met Franse Nectar
in me gat,

B

Want

Want het was me in langen tyd niet gebeurd, zo
 dapper te smullen,
 En wy bragten de Prys tot Seeland op, daar ging
 me braaf onze hande vullen,
 Want yder Matroos, kreeg vyftig Gulde buit Gelt
 alleen voor zyn hooft,
 En daar me weer in See.
 Die niet en rooft, wanneer wy Schepe nemen,
 Die kuft het gat van bremen, hy is van bryn berooft.
 Maar weer op Zee zynde, wierd onze vreugde schie-
 lyk uitgedoof,
 Doordien vier Spaanse Oorlog-Scheepe, ons zo
 drommels onthaalden,
 Dat wy al de voorige profyt, braaf met knok-
 kenbrood betaalde,
 Vermits zy wacker speelde, pof, pef, paf, en
 gaaven lustig vuur,
 Wy vloode als de nicker voor een Sprinkhaan,
 want al dat bruijen stond ons veel te duur,
 En zy joegen ons lustig na, dog 't kon haar wey-
 nig baaten,
 Vermits zy door de duisterheit der nagt, ons we-
 der hebben verlaten,
 En wy telde smorgens onze doden, dat waar de
 Bootsman vyf Matroose, en de Kok,
 Ik dagt o Sint Gerrit; kom ik eens weder vandit
 houte Blok,
 Hier of daar aan Land, ik pak terstond myn biefen,
 Nou, het geluk diende me besonder, want het
 begon heel sal te Vriezen,
 So dat ik van 't Schip, over 't Ys myn voetpat nam,
 Na Wyk op See, daar ik ook behoude te Lande
 quam,
 En de allereerste die ik daar sag, waar een Visser,
 die zat boven op Duyn; in zyn broek te knooijen,
 Ik geloof hy Luyse zagt.
 De twee eerste plooyen, Daar hy zyn hant in stak,
 daar

Daer vont hy wel vyf-en-twintig Vlooye,
 Dien hy altemaal de beene brak,
 Ook vont hy nog een Luis,
 Die waat grooter als een Muis,
 Hy gafze aan zyn kat,
 Die hem ook voor een Rot opvrat,
 Nou denke de Heere ligt, wat drommelze loogen
 is dat,
 Want ik kan het aan je oogezien, dog daar is niet
 aangelegen,
 Ik heb zo eeve gezeid, dat een loge zomtydseen
 goeje zege,
 Kan brenge in de zak, is dat niet waar Musjeurs?
 Is 'er iemand onder je alle, die verzien is met de
 beurs;
 So pas 'er op, want ik weetze wonderwl tesnuiten.
 Komt uit ter muiten, Liefje naar buiten,
 Daar hoort men de Voog'le fluiten.
 En te Wyk op See, beet me een Hond in de kuiren,
 So dat ik by me soole in geen vier daage loope kon,
 En ik had niet in me sak, als nog een Luykse Du-
 caton,
 Dog evenwel kouragie, ik ging by een Visser lo-
 geren,
 Daar sou ik een Daalder in de week, voor Eten en
 Slaape verteren,
 Maer ik had 'er pas drie daage geweest, of ik was
 al verzeid,
 Dat is te zegge ik had me verlooft aan een jonge
 Meid,
 Die so sot naar myn waar, als Prokris tot haar uit-
 geleezen,
 En daar op zong ik.
 Sou het Minne schande wezen;
 Als 't in deugt en eer bestaat:
 o; Neen beget; want riep ik myn hond je so riep
 sy myn toeverlaat,
 B 2 Bloet;

20 De Singende KRAMER,
Bloet: wat waar ik bars, ja 'k meende dat myn
gat een Kardinaal was,
Maar weinig wist dat Meisje, dat ik ook zo, drom-
mels kaal was:
Nou, dat liep so heen, tot den dag dat me trou-
we fou,
Doe leende die goede sloof een Jak van haar buur-
vrouw,
En ik kreeg een ouwe vaale Rok aan me gat, van
een Vent die daar woonde,
Ja ik leek wel een Rogsteker van waard doen ik
my vertoonden,
Dog wy ginge na de Kerk, en wiere een Paar,
En doen wy t'huis quame, waarder ook een Kee-
tel met schoone Wyker scharre gaar,
Ook twee Konynen, aan den verroefte Dege ge-
braaden,
Maar nu geef ik de Musjetts eens te raden:
Wat men dronk; hoe spreekt 'er niemand niet:
Wy dronke van dat goet dat me te Amsterdam Roo-
fgrafje hiet,
En dat waar by den houten duivel ons Bruilofs
Banket,
So dat ik wel mogt zingen.
En potje Rapen,, En daar mee slapen,
Want wy ginge voort na bed.
En wat me daar samen uitvoerde, dat behoef ik
niet te snacken,
Dat staat gnoegzaam bekend in de Chineefche Al-
manacken,
Maar ik had in 't kort een walg van al die vreugt,
en Song.
o Soete Jeugt,, Het zyn maer zotte dingen,
Die om een korte vreugt, Suy zuya, op Moet singen,
koop zoete koek,
Mang'len, en Razyne, koop zoete koek.
Want eer een Jaar ten eynde was, had ik al een
jongen die moest in de Broek, Daar

Kamer-Spel. 21
Doen Waard holderdebol, om Luyers, en Pislap-
pe te koope,
Ik liet Wyk op Zee myn krent sien, en ging na
Haarlem loopen,
Daar woonde een Nigt van me, daar kreeg ik tien
daage Logimend,
Wel hede sprak zy tegen myn, gy bent nu een an-
dere Vent,
Als toen ik u voor nege Jaare sag Neef Krispyntje,
Dat 's waar Nigt, (antwoorde ik haar) dog zy
trok aan 't verkeerde lyntje,
Want zy meende dat ik van myn Ouders daar om
een plysirtje quam,
Kom zyze, wilje meê, het is Kermis te Sparrendam,
Ja, antwoorden ik haar, en wy stonde niet lang
te faaze,
Maar ginge na Kermis; en spronge met de Spar-
rendammer baazen,
Eens deftig in de bogt, en ik toonde dat ik meê een
aardige knêvel waar,
En song.
De kermis raar,, Die komt maet eens in 't Jaer;
Dog s'avonts, doen raekten ik in een groot gevaer;
Nu mooge de Heeren vrage, hoe Krispy n, wierd
gy doorje bakhuis gesneeden;
neen dat kunt gy wel beter sien, hoor ik sal u alles
ontleden,
Het ging niet myn, als met die Man, die wel een
Kruiwagen van doen had, Of anders.
Ben ik nu dronken, of ben ik nu zat,
Ben ik nu dronken, of ben ik nu zat,
Ben ik nu dronken,, Of ben ik beschonken,
ben ik nu schief, of waggel ik wat.
Want ik bruyde zo plomp verloore van den Dyk,
met myn gat
Van boven neer in 't Y, dog ik ging terstond aan
't schreeuwen.

So dat de Boeren, aan quamme loopen als jonge
 Leenwen,
 En trocken myn by Armen, en Beenen weer op
 het Lant,
 o: ik moet 'er nog om lagchen, daar quam een
 Besje die vroeg waar is den brand;
 Ag Moertje; antwoorden myn nigt, daar is geen
 brand geroepen,
 Dat is goet riep de ouwe floof, en zy begon te poepe,
 Dat ik meende dat Jupyn weer met de Reuse in Ba-
 talje was,
 Wy raakte in de kroeg, en daar kreeg ik voort een
 glas,
 Met van dat goet, ey: hoe sal ik het nu beduien,
 Men fet het wel op Lepelbladen, en op and're
 kruijen, Ja het was.
 o: Goeje drank, der dranken,
 Gebrouwen voor de kranken,
 Tot koeling van haar pyn.
 Het waar Spiritus Jinipri, o neen, ik wil zegge,
 Brandewyn,
 En daar lapt en ik voort een glas van in medarme
 Dat ging my weder van het, hoofd tot aan de tee-
 nen verwarmen,
 Waar op dat ik zong.
 Nu weer aan het kermis houwen,
 Die nog is verzien van Gelt.
 Want de Boeren tot kleine Jongens yder was een
 Held,
 En me danste naarde Vedel, van al wat me haaft
 kan bedenken,
 Van malle Symen, en van ik salje eens weaken,
 De Bootemark, de Haarlem'erdyk, en van je
 Suster de dolle Hoer,
 Dorareetje, de Mossele, Wilhelmus, en de groene
 Boer;
 Ook van 't Juffertje, de Fransse my, de Kraud,
 ook Klarinde, Ik

Ik danste onder de Boeren, als malle Jan onder de
 blinden.
 Daar zat 'er een, die had zyn Mes opgehangen,
 voor die geen die Snyen wou,
 Daar fat 'er weder een, die bragt Kalven te Mark
 sonder rou,
 Of anders gezeyd, hy bespoog hem van het hoof, tot
 zyn voeten,
 Daar lag 'er een op de vloer, met zyn Neus in de
 stront te vroeten,
 Ja schopten, en vloekten, als of hy een uitsinden
 waar,
 Knarsten op zyn tanden, en trok sig zelve by het
 Hair; Waarom ik lagten, en song.
 Dronkaars zyn gelyk de beesten,
 Als men hier beschouwen kan,
 Ook vint men veel quaje geesten,
 Als de Wyn is in de Man.
 En zo als ik dat gezongen had, gooyden een Boer
 met een Tinne kan,
 Myn na de kop, dat hy door de ruyte vloog in't
 water,
 Ik sloeg een paar blikken op, en vroeg, is dat op
 myn gemuid konfrater;
 Dog hy sweeg stil, en dat duurde tot Auroor haar
 gulde poort ontfloot,
 Doen waar 't repje, scheerje, ja alles schein wel
 dood,
 Wy beraalden ook ons gelag en gingen na huis toe
 faafen,
 Maar onderweeg hoorden ik nog eenigen van die
 Sparrendammer Baazen,
 Die al vroolyk songen,
 Doen ik laaft te Sparredam, te kermis had geweest,
 En sou na huis toe varen, ontmoeten myn een Geest,
 hy zo dronken, hy zo dronken, hy zo dronken; als
 een best.

Ik dagt Mannen gy liegt het niet, want zy waare
meest

Alle zo vol Wyn, al een ey vol zuivel kan weezen.
Wel Krispyn vroeg me Nigje, hebje wel ooit van
zo een Kermis gelezen;

Ik gaf haar tot antwoord, gut het ging 'er tebak,
Want vrinde regt uitgezeyt, ik pisten die zoete sloof
maar wat in haar zak,

En bleef nog twee dagen by haar om dankje te be-
wyzen,

En doe ging ik Krispyn, van Haarlem na Amster-
dam toe reyzen, En daar op Zong ik.

Dat gaat na Amsterdam, Dat eerst van Visschers
quam, Maar nu een Koopstad, En een loopstad,
Dog daar viel voor myn niet veel te koope, want
myn beurs was drommels plat,

En een die daar geen Gelt heeft, weet zeer weynig
te kreuken.

Revelje voe, een schraale keuken,

Revelje voe, ik had geen splint.

Ik leefde by me keel wel vier dagen van de wind,

Ø! Dagt ik, het is beter te steelen als te branden,

En liep by een Backer, daar kreeg ik een regel

Wittebrood in myn handen,

Ik speelde broekt hem, want het is voor een Man,

Die groote honger heeft en geen duyts bol betaale

kan,

Maar zy riepen voort houden dief, en tot myn on-
gelukken,

Daar quamen twee Luyzewangers, ja twee oude
krucken,

Die liep ik in de Mond, zo dat ik Ø wat spyt; Ge-
lyk de grootste schelm daadlyk wierd na de Boeye

gelyd. So dat ik wel mogt singen.

r'Smorgens vroeg als 't was schoon dag,

Hoort toe men zaltje verklaren,

Sy bonden myn by me Armen vast,

En

En myn hertje viel myn zo swaren,

Sy lyden myn door de Stad,

En de Burgers fopte me wat,

Ook hoorden ik, dat 'er veele riep: dat lykt een
olyke plat,

Nou ik dan in de Boeye komende, waar 't krek ver-
hoordag, zo dat ik niet hoefde te wagten,

Daar kreeg ik daad'lyk myn Vønnes; om veer-
tien dagen en veertien nagen,

In 't Rasphuis te sirten, en te speelen met de Saag,
Maar ik gooyde de heelen peeskik in 't rumoer,

want ik was drommels traag;

Dog het ging mer myn.

Sy bragte myn in een Eis're klamp,

Wie duyvel zou haar bedanken,

En op de plaats daar staat een Paal,

Van dikhout, saagtme planken,

Al heb ik dat ongeluk eens gehad,

Nu ben ik burger van de Stad,

Nog een keer,

Hy dan word ik wel een Raads-heer.

Maar steele dat doen ik me leven niet weer,

Nou, ik zat dan veertien dagen opgesloten by de
boeven,

Daar ik me by me keel, nog om moet bedroeven,

Want alle dagen was meest onze Spys,

Karremelk met Gort, of Boonen met Paardevleys,

En 't waar'al werk, voor die, en die, of gy kgryt

uw huid vol slaagen,

Ø! Het is niet om te zeggen, wat ik al moest ver-
dragen,

Daar waaren der die zongen het Lietje van ag wat

een kruys, En weer andere die lolde.

Had ik myn Mesje gehouden tuis,

Ik had gedaan gelyk de Vroomen,

Nu moet ik sitten in 't Rasphuis,

Wie weet wanneer ik 'er uit zal komen?

B 5

nm

Nu moet ik Saagen, Schier alle dagen,
 Van dat rooye Bresilienhont,
 Om dat ik niet zal worden kout.
 Ik dagt wel duyzendmaal, ag! hy is ongelukkig
 getrouwt;
 Die hier zo een vyftig Jaar in deze kit moet placken,
 Voor my, ik wou liever Plumgraaf wezen om den
 Grooten Mogol zyn Scheythuis te racken;
 Dog dit overgeflagen, myn tyd raakten haast om,
 En ik trok na myn Ouders, daar was ik drommels
 wellekom,
 Want zo dra als myn Vaar me zag, zo ging hy na
 boven loopen,
 Daar lag nog van ouds, een end touw met knopen,
 Dat kreeg hy voor den dag, dog eer hy beneden was
 So had ik me al verftooken in myn Besjes Kleere
 kas,
 En myn Moeder bad voor me, zo lang tot myn
 Vaar hem liet bewegen,
 Maar s'avonds, hadden om mynent wil wel twintig
 Boeren rusie gekregen,
 Want den een die riep ik wed, Krispyn is al weer tuis
 Dat zyn loogens riep den aar, en bruyde elkander
 braaf voor 't bakhuis,
 En dat liep zo hoog, door woorden en weer woorde,
 Datze op elkandere schooten, en doen dat de Boe-
 ren aan de hand van Leyden hoorden,
 Die meenden dat den Sweet, met den Deen, op
 het Leydze Meertje in Battalje waar,
 Ik ging voor de deur, en zag hoe de Boere met el-
 kaar,
 Wacker schermutzeerden, waar op ik riep: zoet
 Mannen zyn te vreedden,
 Maar daar waaren by me keel al zes Boeren door
 hun bakhuis gefneeden,
 Soo dat ik aan 't lollen ging.

Welle-

Welkom al mit den stryd,
 Boere jongens trotse helden,
 Die elkander braaf bescheid,
 En door Neus en Ooren sneid.
 Maar ik had nauw'lyks deze reeden gefeyd,
 Of ze quamen al den brui in ons huis vallen,
 En begonnen braaf met myn Excelensie te mallen,
 En dat duurden en weer duurden, tot omtrent mid-
 der nagt,
 Want zo als de laaften onze deur uitging, riep den
 Ratelwagt.
 Meysje met je blanke billen,
 Sout gy wel een Ratelwagt willen?
 Een Ratelwagt met zyn dicke stok?
 Twaalef uren staat de klok.
 Ik lag myn'hoofd een weinig daar geen Wagensen
 reeden,
 Maar ik kon niet slaapen; want dan dagt ik om 't
 geen ik in 't Rasphuis had geleeden,
 Dan dagt ik weer, om myn lieve Wyfje tot Wyk
 op See.
 En dan weer hoe dat de eene Boer, den ander door
 zyn bakhuis snee,
 Dan hoe ik in Luyleckerland een doot Paart zag
 hollen,
 Dog s'morgens doen raakten ik aan 't slapen en
 begon al droomend te lollen.
 Laat myn Wyk op Seefe Tryntje,
 Lustig speelen, dou, dou dyntje;
 Ik ben nu hier, En verwagt een aar plysier,
 Hoewel ik bleef niet langer als een dag of vier,
 Want myn Vaar die deed gestadig niet als knorren,
 Ik dagt laat de Vent voor Sint Jutmus loopen met
 al zyn morren,
 En daar me trok ik van Amsterveen, na Amster-
 dam zo ras als ik kon,
 En daar verhuurden ik myn voor knegt, in de rey-
 sende Son
 Op

Op de Seedyk, haa, doen waar ik alle dagen by
de vreugt en by de mooje Meyden,
Daar ik me by me ksel wel duyzend maal om ver-
bleyden,
En wat ik daar al zag, dat is de vrinden ligt wel
bekent,
Het ging 'er als het altyd op die plaatse gaat, soe-
nen, en sabbe sonder ent,
Dan sag ik eens, hoe men de Jonkers van de huyl-
ligten,
Dan hoe dat twee voor een schreef, en dan hoe dat
me Nigren,
Als zo een swerm Byen vlooge, als 'er iemand in
quam,
Dan zag ik weer hoe Mars zyn Venus in de Armen
nam,
En dicklaareerde elkander den Oorlog, of ik wil
seggen,
Velje Piek, op de Poort, dog dit alles uit te leggen,
Is onnodig, want alles past juist niet gesyd,
En in die verbruide Kit woonden ik wel drie Jaar
tyd,
Ja ik wierd een Kneevel die hem wonder op syn Mes
dorft vertrouwen,
Ook leerden ik veel deunen daar ik dit nog van heb
onthouwen.
Kom binnen myn heer, Sa setje wat neer,
Sy roepen winken, Wat lust u te drinken?
Men sal het u schenken, Naar u begeer.
Ja 't was maar tap, schenk vol, fuyt uit, hier is
meer,
Dan een glaasje voor me Nigt, en dan een voor de
Mufekanten,
Als ik 'er nog om denk, daar quamen eens ses lig-
ten quanten,
Die meenden een vlugge, soet; ik meen een Kreu-
p'le Waard te slaan,

Maar

Maar onze Hofpes quamse voort agter 't gat met
een Walvis kraan,
En ik had een Stok, omtrent zo dik, als myn Ar-
men,
't Waar rompomp, den deur uit, og laasje, og
harmen,
Over hals over kop, dadelyk in de handen van den
Frank,
En so naar de korregard, vol getier, en gejank.
Bloet! wat waar ik bars, doen al dat goore goet
was gevangen,
Ik wou dien tyt wel voor beul gespeelt hebben, om
al die Ligtmiffen op te hangen.
En daar op song ik.
Hy doet qualyk die by nagt,
Gaet de dollen Pype stellen,
Daar een trotse Raatelwagt,
Loert op zulke snoo Gezellen.
Want het is onmoogelyk om zig tegen de keutel
Franken in 't geweer te stellen,
Dog dit overgeslagen, doen ik daar drie Jaar had
gewoond,
Had ik een schoonen stuyver Gelt te goet, maar ik
wierd beloond,
Met twee nieren, in een boomeloozen maad, of an-
ders Vrinden,
De waard, en de Waardin die waren niet te vinden,
De Hel die was brankrot en de Duyvels op een hond,
Og! wat waar ik droevig, ja zou me zelve haast
tot strond,
Soet, ik meen tot water gehuyt hebben, om ful-
ke dingen,
So dat 'er voor myn niet was, als het Lied van den
Snottolf te zingen, Of anders.
Wy zynder Duyvels m'ê gebruit,
O Selderemen! wat raat?
Waar ik op 't Schip Sint Rynout uit, Dan

Dan mogt het nog geen quaat;
 Maar nu is 't met myn uit bylo,
 Ik scheiter voor in folio,
 Wat raat, ó zeld'rement; wat raat?
 Wie ziet hoe 't eynt nog gaat.
 Ik trok na Bergen op zolder, en daar wiert ik
 Soldaat,
 Om voor agtentwintig stuyvers in de week myn
 Leven te wagen,
 En ik had by me keel nog nooit een Musqueur op
 myn Schouwer gedragen,
 Wel wat waar ik fors, en riep niet anders, als
 van doorslaan, En dan zong ik.
 Ik ben al naar den Kryg gegaan;
 'k Hing den degen al aan me zy.
 Eerst waar ik onder het voet Volk, en daar na
 onder de Ruytery,
 En myn Capitein was genaamt Waaghals, een
 van de dapperste Helden,
 Maar ik was een van die Mannen, die me het
 voorsten in 't lopen telden,
 Dog als wy beraamde om met elkander hier, of
 daar
 Den Boer te plund're, dan was ik altyt klaar,
 Want daar iets te beschaaren is, moet me niet
 lay op wezen,
 Kreigt men een paar blaauwe ooge, met een dicke
 Neus daar moet Soldaatje niet voor vrezen,
 Maar spelen
 Hy, boere jongens geeft ons knap,
 Eer dat ik u tot hufput kap,
 Geeft Spek, geeft Vlees, wy moeten ons vervarffen,
 Bloet! wy vonden zomtyds meê al drol'ge marzen,
 Die met Schoppen, Hooyvorken, en and're Boe-
 ren tuyg,
 Ons braaf te keer quamen, dog wy ligten 'er al
 menig van de huyg,

Hier

Hier een Ham of twintig, daar een Worst of hon-
 dert,
 En dan; Schiet me alle Man door de glaafen dat
 het dondert,
 En kwammer ons een agter 't gat, dan wast hak,
 steek, bruyd hem in de sloot,
 Poef, pef, paf, schiet door, schiet doot,
 En dan weer na 't Regiment, met al de beschaar-
 de brokken,
 Om braaf te roemen, hoe dat men wist te rooven,
 en te knokken,
 En was 'er iemand onder ons, die wat ongelukkig
 onthaalt waar,
 Die bruyde voort na de Meester om een pleyster,
 want die Man was altyd klaar.
 Ook raakten wy eens in Battalje, dat zou ik haast
 vergeeten,
 Daar wiert ik van een oude Soldaat myn Neus af-
 gebeeten,
 Maar nu zullen de Musjeurs ligt denken, hoe
 Krispyn g y hebt 'er een?
 Dat moest myn hoopen, ik maakten voort weer
 een and're van Kalk en Steen,
 Ha! Konnen de Jonkertjes die op een verkeerde haa-
 ven geweest hebben, haar zelve ook zo genezen,
 Dan zou de Meester in de vergulden Engel maar een
 kaalis weefen,
 Met al zyn briefjes, dien hy om last brengen van den
 een; of den ander, die geen kostwinnig heeft.
 Een die zig in het vuur begeeft,
 Moet voor vlam, nog vonken schroomen,
 Dat is te zeggen, die op party loopt, moet klop
 hebben, of klop geven, al zou 'er geen lap van
 te regte komen,
 Dog dit weer overgeslaagen, doen ik drie weken
 in 't Leger had geweest, wiert ik Tamboer,
 Gut ik ken zo mooy, rou, dor, dou.

Piek

32 De Singende KRAMER.

Piek, en Roer, op je Schoer, keertje slegts,
Slinks, en Regt? Stryd in't Veld, als een moedig held
Maar of ik Tamboer was, ik waar altyd verlegen
om Geld,

Dog ik raakte tot Venlo in 't Garnizoen met nog
vyf-hondert Mannen,

En daar ging ik uit vreyen naar een Meyd die was
al tweemaal uitgebannen,

Ja tweemaal, (wat dunkje,) is het niet een vrayen
naam;

En zy waar tot myn zo genegen, als Thisbe tot Py-
raam,

So darze dagelyks Song.

Moeder ik wil een Tamboer hebben,

Een Tamboer die is goet, hy doet,

Ovet dag slaat hy 'er alarm,

s'Nagts al in myn Arm, 't Schaat nix.

Nu moogen de Heeren zeggen dat deuntje kan de
Kramer fix,

Dat's waar, dog ik heb nog geen Lietje gezongen,
Of ik hebze in me Mars, voor ouden, en jongen,
Nou dat's tot daar aan toe, ik zal daad'lyk van stuk
tot stuk,

Alles op noteren, want ik ben beget geen kruk,
Die by stucken en brocken zyn avontuur op wi
fingen.

Alderhande raare dingen, heb ik in myn Gogeltas.

En om dat die Meyd tot myn zo genegen was,

Waar ik wonder in me schik, om by haar de vrey-
en slempe te houwen,

Maar na verloop van een Jaar, zo praaten zy van
Trouwen,

Want vrienden regt uit, wy hadden elkander wat
te na geweest,

Ik riep: praat gy van Trouwen? rytje de drommel,
of maaltje de geest.

Ik ben al getrouwt tot Wyk op See, voor vier Jaar
geleeden, Daar

Kamer-Spel.

33

Daar begondse, jou Eer dief, jou Egtbreeker, ik
salje onder myn voeten treden,

En zo vloogze myn in 't Hair; als ofse my zo le-
vendig vreeten wou,

Ik stak weer myn handen uyt, en dogt wat geef ik
om jou,

Maar haar Moer, die sloeg me met een kruk zo
drommels tegen myn Scheenen,

Dat het niet anders waar, als of ik by me Beenen.

Had laaten stuckent bruyen van Meester Hans,

Dog op het laast, doe kreeg ik een weinig kans,

Want het oude Wyf schopten ik in 't Vuur, vermits
het een olyk Swyn was,

En de Meyd sloot ik in 't Turfhok, en roonden
wat voor een Vent dat Krispyn was,

Maar Sunt Robberd! wat maakte die twee Vrou-
lui een getier,

So dat ik den deur uit liep en zong.

Dat waaren zwier, Wie droely fou dat denken?

Ik zal haar byden wenken, En ik trek van hier.

Ik differteerde, en vond op de Mookerhey een Sa-
voyart met een Lier,

Die daar gerust op zyn Bakboors oor lag te lui men,

Ik dagt wel aan, nu moet ik hier geen tyd versuime,

En ik nam knaphandig de Lier, en bond die op
me zy

En daar me trok ik heen, en liet den armen duyvel
op de Mookerhy,

Wie weet hoe bedroeft dat hy wel heeft staan key-
ken,

Dat een ander zo onverwagt met zyn kostwinning
was gaan streyken,

Wat heeft hy wel gedeabelt, en geboegerd, als een
uitzinde gek,

Dog wat bruyd dat myn, ik liep by de Boeren,
en klopten dan aan een deur, en dan weer aan

een Hek, En

34 De Singende KRAMER,

En riep: a, mak eens spee! voor de duut, of de stukje Brooten,
 En zo quam ik al aan de kost, ook speelden ik de nooten,
 Als of ik al me leven, by een Muskant was opgevoet,
 En raad eens waar ik al heen trok met dit waale poppe goet:
 Ik bruide de Trekvaart langs, die van de Blinkert loopt tot aan Oostinje.
 Voorweinig geltdaar vinje, d'Allerkostelykste Thee.
 't Waar beter op zyn voeten daar na toe gewandelt, als te zwerve by de See,
 En in Oostinjezynde, vond ik myn Maat daar ik zo even van heb gesproken,
 Die sat buiten de nupoort, by twee Mustise, een pyp Vaderlandse Tabak te rooken,
 Ook hoorden ik dat eene van die Matresjes dit vaarsje zong.
 Buyten Batavia, Ging ik my eens vermeyden,
 Buyten Batavia, Niet ver van Jacketra,
 Daar vont ik, o wat vreugt!
 Een Musstiesje wel besneeden.
 Dog zo als zy myn zag, zo floot zy haaren reeden,
 En ik ging soetjes verby, en hiel als of ik myn Maat niet en kon,
 Want hy waar zeer verandert, en verbrand van de Son,
 Dog ik begon deze deun op myn Lier te drayen.
 Hoe ruyft 'er de Zee, hoe zal het nog waien,
 Viva Victorie, nou ben ik te vreen,
 Mit begon myn maat te spreken, en ik luysterden na zyn reën,
 En hoorden dat hy vroeg, hoe beginnen hier ook al Savojaare mer Lieré te loopen,
 Ik antwoorden op zyn Waals, a ja, datte moest my oopen.

Wel

Kamer-Spel.

35

Wel Waaltje riep hy doen weder, spee! eens van 't Varken zonder Sog,
 Ik antwoorden als het jou blieden is Jilles zonder bedrog,
 Hoe sprak hy wederom, Waal kent gy me naam,
 ik riep dat is zeker;
 Ik ben Krispyn, die te Amsterveen woonden in de vergulde Bleeker,
 Ha doen was 't voort bestemaat Krispyn, welkom hier,
 Maar zyn alder eerste vraag waar, hoe henker komje aan die Lier?
 Hoe dat ik aan die Lier kom, sprak ik, die heb ik in Savoye laten maaken,
 Om dat ik anders geen kans zag om eereylyk aan de kost te raken,
 Wel vroeg hy doen weder, benje dan van Savoye tot hier aan Batavia over land gegaan?
 Ik antwoorden, ja in negen dagen, dog ik heb weynig stil gestaen,
 En daar mee nam hy zyn afscheid van die twee lieve Susjes.
 Gut wat wierd ik groen, want het waar niet als kusjes, kusjes,
 Dat dit jonge goet aan elkander gaf,
 En daar op zong ik.
 Laat af, laat af, Dit dommineeren, En sinieren
 Brengt ons in 't naren Graf,
 Schoon gy de Min, pleegt naar u sin,
 Gy zult het eynd bezuieren,
 De Min, de Min,
 Heeft raren Kuuren, stookt vuuren,
 En stort veel rampen in.
 So dat niet waar is Musjers, zeg vry dat ik een loogenaar ben,
 Want een die in Oostinje te veel met de Vrouluy in de Bogt wil springen,

C 2 Die

36 De Singende KRAMER,

Die mag of zal wel haast dit Lietjen singen

Ik myn Geltje doorgebracht,
Met Meysjes van plysier,
Maar nu zo wort ik uytgelagt,
Dat komt al van de swier.

Ik en myn Maat dronken op elkanders gezontheit
een vles Suiker Bier,

Want Wyn, mogt 'er byme zoolen niet op over-
schieten,

En wie zou zes Schellingen geven, voor een Bottelje
die niet beter waard is, als om in de Goot te
gieten,

En zo leefden ik op myn Maats genaden, wel een
week of tien,

Maar doen moest ik arme Krispyn om een goet heen
komen sien,

Want myn Maat ging op een Togt om Nooten, en
Naag'len te haalen.

Ag! doen raakten ik aan 't dwalen.

Sonder Gelt myn Rys Compas.

Ja myn buyk, meende altemiet, dat myn keel ge-
hangen was,

Door dien ik veel honger leet, want myn Lier had
ik gaan verkoopen,

Aan een Schaapharder, die zou 'er me agter zyn
Schaapen loopen,

Dog evenwel bon couragie, ik nam de Post waagen
waar,

Die van Oostinje na Muscovie reed, met Netel-
doek tot Dassen voor den grooten Saar,

Ook Sits tot nagt Japonnen, voor hem, en al zyn
vrinden,

Maar onderweeg waar een Tolhek, daar was de
drommel te binden,

Want den Waagen Reed door, en myn hiel deze vast
Geef Gelt riep de Vent, zo niet ik legje deze stok
omje hals en bast,

Of

Kamer-Spel.

37

Of ik stuurje myn Bulhond op 't Lyf en laatje ver-
nielen,

Ik begon te schreyen, en ging in 't Wagenspoor ne-
der knielen,

En riep, o! myn lieve Mannetj', ik heb geen
eenen duit,

Ja ik schudden ook voor zyn oogea al myn zacken
uit,

Loop dan heen sprak de Vent, en ik meenden de
Waagen weer te kreygen,

Maar die was al uit me gesigt, schoon ik liep dat ik
wel een uur na myn aam stond te heygen,

Dog al heygende begon ik deze dreun,
Of ik zugt of ik kreun, Het is om niet,

Want de Wagen is op een hoat,
En de Voerman voor den drommel,

Snelder. Rehelder, van Jirre, Jirre, Jut,
En de Voerman voor den drommel.

Ik dagt wel duizendmaal, ag! zat ik nog in 't Le-
ger en speelden op myn Trommel,

Want ik waar heel dtoevig; gelyk een yder wel
denken kan,

Dog ik zag een hoogen Tooren, daar liep ik regel
regt op an,

Ja ik dagt dat zal gewis dien Koop'ren Tooren
weezen,

Daar Danaë van haar Vader opgeslooten was voor
deezen,

En daar Jupyn als een Goude reegen, heel listig in
quam,

Dan dagt ik weer dat het de Wester Tooren was
hier te Amsterdam,

En zo liep ik al pynzende, dat ik niet wist waar ik
zou geraken,

Maar s'avonds vont ik een hout huysje, waar in een
ouder Vent, by een Lantarentje klompen zat te
maken,

C 3

Goon!

72 De Singende KRAMER.

Goon! wat wiert ik bang want ik meende dat ik
aan het Toverhol Circe waar,
Of voor 't minst dagt ik, hier kom ik by een
oude Moordenaar,
Want zyn knevels groeyde elk wel een span verby
zyn Ooren,
En zyn Baard geloof ik waar in geen vyftig Jaar
gefchooren,
Dog ik hiel me zo stoutmoedig als ik maar kon,
En begon te Singen.

Sat Diogenes in een Ton,

Als een Munnik in zyn kluyse.

Maar zo als ik dit gezongen had, quam den oude
uyt zyn huysje,
En l gten met zyn Lantarentje voor uit, want het
was 'er heel donker, en naar,
En al wat hy riep, dat was: anders niet als wie
daar, wie daar?
Ik trok myn stoute Schoenen aan, en trad een wey-
nig nader,
En riep, ik ben een Man die verdoolt is goeje Vader
Wel vroeg hy doen weder, waar leyt de Reys
naar roe?
Ik antwoorden, daar 't geval my stuurt al waar 't
na Boxtro.
Loop dan al regruyt riep de Pai, en sloot zyn deur
als of ik een Schavuit was,
So dat ik geloof, dat dien oude knevel met den kop
gebruyt was,
Want hy moest ten minsten gezyd hebben, als ik
regt uyt liep, waar ik dan te Landen quam,
Ik vloekten, en scholt hem lustig, want ik waar
drommels gram,
Dog al myn tieren, en raazen, kon zeer weynig
baten,
So dat ik heenging, en heb dien oude Klompema-
ker verlaten. En daar op Song ik.

o! Knor-

Kamer-Spel.

34

o! Knorre pot, o! Greyze zot, Die in dat schot,
U leven zo versleyten wil,
Ik lag, ik lag, om zulk een gril,
Blyf vry alleen, ik kuyer heen,
Maak klompen weest te vreen.
Ik gooyden tegen zyn Wooning met een grooten
steen,
Om te horen of hy niet iets tegen myn sou snaken,
Maer hy hielt hem stil, zo dat ik zoetjes af ging
sacken,
En liep wel twee etmaal eer ik mens, of mens ge-
lysten zag,
En de allereersten die ik vont, was een Boer die
op het Lant te slapen lag,
Ik was niet luy, maar voelden of zyn zak wel
gelardeert was,
Dog ik vont niet als elf duiten, en een neusdoek die
braaf met snor besmeert was,
o! Dagt ik, laat dat den Armen duyvel maar hou-
den, hy heeft het wel van doen,
En daar mee zo traptten ik hem eens heen en weer
op zyn Smoel, met de pollevy van me Schoen,
En ik, begon te singen, als een blinden vink sonder
treuren,
Want ik dagt van dezen Man sal myn wis onder-
regting gebeuren,
Waar ik ben, want al dat dwalen stont me veale
te dier,
Al heeft een Ruirer groot plysier,
By Trommelen, en Trompet,
En draagt een sluyer na de swier,
Op 't hoeft een Hellemet,
Nog liever waar ik eene boer,
En lag geruft op 't Lant,
Als steeds te leven in Rumoer,
By Rooven, Moort en brant.
Mit ontwaakten hy. en sloeg twee blicken op als
een Olyfant, C 4 En

40 De Singende KRAMER.

En vroeg wat myn begeren was? ik antwoorden
met beleefden reden,

Dat ik graag wecten wou, als ik oostwaart aan
ging waar ik dan na toe ging treden,

Ik kreeg tot antwoord, daar gaat gyna Constanti-
nopelen, daar den Groten Turk zyn Hof is.

Ik bedankten hem, want die reden maakten my
een wynig fris,

Ook zo had die soeten lieven Broer, die gelogen,
Want ik liep ontrent een uur, doen had ik die
plaats al voor myn oogen.

Gut wat waar ik bly, doen ik daar de Poort intrad,
En wat zag ik daar Venten, met Sabels op haar gad,
Van anderhalf el lang, en eene zo breed als hier de
Beschuytbackers Messen,

En ik hoorden haar wel zwetzen.

Maar ik kan het niet verstaan,

Ik dagt o wee, hoe zal 't met myn nog gaan,
So ik geen Kristen Menschen ontmoet die Duyts
kunnen spreken,

Hy, wat valt hier meer te preeken,

Ik liep zonder Kruys, of Munt,

Dog 'savonts wiert my eveuwel Herberg vergunt,
By een Reynegaart, dien ik al myn avontuur ver-
telden.

Die maakten myn zyn Lyf-knecht, zo dat ik hem
overal verzelden,

Maar na verloop van vier weken, speelden ik
een aardigen rol,

Want hy had een Jong Paart op stal, daar ging
ik meê aan de hol,

En bruyden van Constanrinopelen, na Romen,
als of me de Nicker agter 't gat waar,

En daar veylden ik het Paart uyt, door dien ik
het reyen al zat waar,

Nou ik raakten 't nog al wel quyt, want ik ver-
kocht het aan Frans Capiteyn,

Voor

Kamerspel.

41

Voor honderd Hollandze Guldens, en twee kan
Rinsflewyn,

Ha, doen waar ik een Man, trots Cresus, trots
Alexander,

Ik at, ik dronk, en zong:

Ik Hollander, Trots Brabander,

's Nagts op straat, Seer laat.

Ik leefden van die honderd Gulden, niet als een ge-
differteerden Soldaat;

Maar als een banjer Heer, dog het begon heel ras
te mind'ren,

Want hier verteerden ik een Ducaat, daar een Du-
caton, en smulden als Wittebroots Kind'ren,

Hoewel ik bleef niet lang te Roomen; maar trok
heel ras,

Na Parys, daar hoorden ik dat Konink Lodewyk
overleeden was;

O, Riep ik wel driemaal, is Konink Lodewyk de
veertiende overleeden,

Dan sal hy niet meer zyn Fulpe Muylen, op het ge-
borduurden Tapyt treden,

En daar op song ik de Solon.

Hy, wat Mensch hoe Ryk, of groot,

Niemand gelukkig voor zyn doot.

Want men schilderd het geluk, met zyn eene been
op een ronde klood,

En 't is ook wel de waarheit, want een die heden
sit te praalen,

Leit morgen neer geveld, die hoog vliet raak aan
't daalen,

Gelyk Ikaris, die met zyn wasse vleugels zo hoog,
Dorst vliegen, dat Febus gram wierd, en hem
wel Drommels bedroog,

Vermits zyn vlerken los gingen, en hy viel plomp
verlooren,

Over hals ovorkop in See, dog om niet in myn re-
den te smoooren,

C s

So

42 De Singende KRAMER,

So weet dat ik tot Parys ook niet lang bleef,
 Maar ik beef, maar ik beef,
 Maar ik beef, maar ik beef,
 Nu mogen de Heeren vraagen, hoe Krispyn beeft
 gy? Ja Musjeurs, en 't heeft ook zyn reeden,
 Mits ik niet sonder beeyen verhaalen kan wat ik
 doen heb geleeden,
 Want voor eerst ging ik een Bosscagie door, van
 ruim twintig mylen lang,
 Daar dansten de Wolven en Tygers, poot aan poot,
 dog elk op zyn rang,
 Wat verder zat een Lecu, die kraude aan een tak
 die van den boom gewaayt was,
 Ja 't was 'er zo vol, als of 't 'er met dieren gesaaid
 was,
 Ook ontmoeten ik een Draak, die was van kleur
 als een Pappegay, en keek als of hy me vreten
 wou,
 En ik zag een Slang, die wel zo lang waar, als van
 Ouwerkerk tot Abkouw,
 Dog, doen ik hallef weegen waar, schoot mede
 deun te binnen.
 Onlangs geleen, ging ik bedroeft van zinnen,
 Al door een bosje, daar 't zo eenzaam was.
 Ik bad menigmaal aan Diana de Jagt Godin om een
 vryen pas,
 En zo stelden ik myn cours naar Engeland, maar 'k
 verviel in de handen van de Schotse Rebellen,
 Ben je een van de Wigse, riep den Graaf van der
 Mar, dan sal ik je dryvend ter neder vellen,
 Neen, Heer Graaf antwoorden ik heel beleeft, ik
 ben een man,
 Die Jacob voor wettig Koning van Engeland,
 Schotland, en Yrland kan,
 Goet riep hy wederom, wilt dan met ons voor Ja-
 cob u leeven waagen,
 Ag dagt ik; nu sien ik voor my een droeve Son op-
 daage,

Kamer-Spel.

43

daagen,
 Ook vroegen zy my nog wel honderd maal of ik een
 Torris was, ik riep al: Jis, Jis.
 Door dien ik wel wilt dat dit woord op zyn Engels
 Ja gezeid is,
 Ook hoorde ik een van deze drollige knevels singen,
 Wy zullen hem dwingen,
 Met Snaphaans, en klingen.
 Ja dagt ik gy bent 'er een Vent na, want hy waar zo
 styf, dat hy pas over een strootje kon springen,
 Dog de eerste nacht de beste, nam ik myn Gat in myn
 arm, en ik bruyde voort,
 Als of ik gewed had, in een uur te loopen van de
 Wyk na Santpoort;
 En zo quam ik in Engeland, en zag de Gaven Kent-
 morre en Derwentwater, den kop af bruyen,
 Ook zag ik dan Pretendent zyn beelt op een Krui-
 wagen, door de Stad kruien,
 Maar het stond my daar weynig aan, door dien ik
 myn lyf niet zeker waar,
 Want alle avonden zaten de Wigze en de Torris, el-
 kander in 't haar,
 Den een die riep: Lang leeft Koning George, den
 ander riep: Lang moet Jacob leeven,
 En dat klopte elkander met stocken en knuppels dat
 'er al meenig door bleeven,
 En lagen op de straat, half verzopen in het bloet,
 So dat ik begon te Singen,
 Karon houw maar goeje moet,
 Hier werd uwe vrage heel goet,
 Kyk, hoe dat men in het hondert,
 Hakt en steekt en kerft en slaat.
 Ja, daar men zo hout klooft, weet men dat het op
 een spaander raapen gaat,
 En zo bleef ik daar tot van de Winter, en zag al veel
 aardige klugten speelen,
 Maar doen quam 'er een Noortze Boer met een
 Nar-

44 De Singende KRAMER.

Narre-slee vol Eeke deelen,
 Dien hy daar verkoft, dog wyl hy zyn gelt ontfing,
 So maakten ik de Nar los, en rende als of ik om de
 Vroemoer ging,
 En bruide de Noort-See over, zonder dat ik bang
 was om met myn gat in 't Ys te raaken,
 En ik quam weer tot Scheveling, by Heyn de
 Waard die zyn verbrande Stal weer op liet ma-
 ken,
 Daar bleef ik twee dagen, en verplakten de Nar,
 maar met het Paart brusten ik heen,
 Van Schevelingen naar den Haag, en daar van na
 Leyden, en van Leyden na Amsterveen,
 Gut! wat keek myn Vaar, ja; hy sloeg twee blicken
 Gelyk Prometheus, wanneer den Arend besig was
 om hem zyn Lever te picken,
 Dog hy onthaalden myn beter als doen ik de eersten
 reys thuys quam,
 En ik had ook geen lust om weer te Reyzen,
 want ik waar al een weinig tam
 Geworden, door al de ongemacken dien ik had
 geleden,
 Ik ging by me Buurman, en verhaalden hem met
 reype reden,
 Als dat ik zyn Soon Jillis zonder bedrog in Oostinje
 gesproken had,
 Bloet! daar wierd ik s'avonds onthaald met een
 Wilde Kat,
 Soet ik wil zeggen, op een gebraden Haas in de
 Veenen gevangen,
 En den Man waar zeer verblyd, dat ik hem na veel
 verlangen,
 Deeze aangenamen tyding brogt.
 Maar ik zegt, En ik koft, Deeze Kramery.
 Om eerlyk aan de kost te geraken, en daarom
 heb ik van de Mey,
 Hier een Huys gehoord, daar de Heeren myn of
 me hont altyd kunnen vinden. Maar

Kamer-Spel.

45

Maar nu myn Kraamery eens opgenoemt, zou dat
 wel quaat zyn vrinden!
 Ik geloof van neen, want wyl ik myn avontuur
 hebt verhaalt,
 So heb ik met myn Mars maar wat in 't hondert
 gemaalt,
 Sie daar nu begin ik, en staak alle and're grillen,
 Hy, koopt 'er niemand, kristalyne brillen,
 Voor blinde Kippen die niet konnen zien,
 Kom by me kraam, Want de faam, Heeft myn naam
 Nog nimmer uitgeblazen na dat ik beraam.
 Balletjes om de baarden mee te vreyven,
 Oly de Saffemein by Vlesjes vol,
 Ook Gespes trant, Ront, vierkant, abundant,
 Haken, oogen, en kurejeuze kouffeband.
 Santloopers om den tyd te opzerveeren,
 Kurketreckers van het fynste staal,
 Snuyfdoozen schrik, Tin en blik, Even dik,
 Kouragie dan, Liefhebbers ik wagt goe schik!
 Pennen, die heel wel versneedden bennen,
 Poeyer alzo wit, en fyn als poppe stront,
 Ook Naaisters schar, hy sie daar, kyk het maar,
 Gesleepen van een Waal te Haarlem op het spaar
 Ook heb ik dompertjes, en kaarze snuyters,
 Koopere profytjes voor de zuynigheid,
 Ook Naalden goet, δ Gants bloet! Als je moet,
 U Kouffen stoppen tot verwarming van je voet.
 Ook heb ik spiegeltjes zoete lieve Meyskens,
 Daar gy u Krulletjes in ciere kan,
 Ook Muskeljaat, Dillekaar, Als gy praat,
 Met u beminde, dan ruykt gy als een privaar.
 Ook heb ik balletjes, voor de witte muylen,
 En vlakballen om een duit het stuk,
 Ook Porloot-Pen, Ik beken, Dat Jan hen,
 Sal zeggen dat ik een verbruiden Kramer ben.

A, b,

46 De Singende KRAME.

A, b, bortjes om verstant te krygen,
 Mallemorie boekjes voor een domme droes,
 Ook pypedoos, voor Matroos, word gy boos?
 Dan zal ik eens wat anders zingen voor een poos.
 Blicke Verrekykers, om te sienen,
 Van Amsterdam zo regtuyt tot Japan,
 Ook spelden fyn, glad en ryn, Groot en kleyn,
 Pennemessen, veeters die met blik beslagen zyn
 Naaldekookers, houten, en luvooren,
 Tinne knoopjes naar de aldernieuwste swier,
 Heb ook Lynjas, net van pas, hy den, den bras,
 Speetsje boekjes die nooyt eenig Koopman las.
 Fluytjes, Trompjes, en houte Rammelaren,
 Hoede schuyertjes van 't fynste Tryp,
 Ook Grinze net, van potret, Vrinden let,
 Om Kinderen bang te maken, en te jagen na 't bed
 Ook heb ik Halsbanden, voor alderhande honden
 Slootjes om die te hangen aan 't Trezoor,
 Dat knegt nog Meyt, buytends tyd, niet ontbyt,
 Van uwe kost, die daar dan in verborgen leyt.
 Sie zo Musjeurs, daar heb ik nu me Kraamery op
 gezeyt;
 Uytgenomen de Lietjes, en al de Liedeboeken,
 Daar heb ik een nette Register van, zo dat ik niet
 lang hoeft te zoeken,
 Als voor eerst, zo heb ik dat vermakelyke deuntje
 te koop, Van
 Knoop Meysjes knoop, Die 't knoope willen leeren
 Die moeten by myn verkeerren.
 Ik heb het leven van Bregje met eeren,
 Ook heb ik van,
 Scheele Frans verzoop zyn kleeren,
 Was hy doe niet wel gebruyd?
 Ook heb ik de ontmantelde Apotheker, tot keel
 zonder kuyt,
 Ook Aran en Titus, boertig bereymd door ROS-
 SEAU dat gecke Poëetje,

Ook

Kamer-Spel.

Ook heb ik een Treur gedigt, van een kalen Jonker
 die op den Amstel in 't Ys viel met zyn Narre
 Sleetje,
 Ook van een Boer, die aan vier valse speelders zyn
 Gelt verloor,
 Ook van een Franffe Barbier, die voor vier duiten
 den Baard schoor.
 Ook van een Hengelaar, die zo lang hengelden
 tot hy om zyn heng'len wier gevangen;
 Ook heb ik van Boefelaars Jaap, die zig zelven op
 de kleeren Solder, aan zyn dasje ging verhangen,
 Ook heb ik van.
 Jonge Meysje luyftert toe,
 Die het werken nu is moe;
 Laat het voor sunt Velte vaaren;
 Ik weet een Ambagt van plysier;
 Daar gy schatten meê kunt gaaren,
 En gekleert zyn na de zwier.
 Ook heb ik een deuntje dat ik zelf gedigt heb terwyl
 ik agterlant liep met de Lier, En dat is,
 Daar is een Meyd geboren,
 't savonds al by de kaars,
 Zy had geèn Neus, geen ooren;
 Geen oogen, nog geen Naars,
 En wat dunkje; is 't niet raars?
 Ja ik ben een wakker Poëet, als ik agter een Ham
 zit, of agter een schootel Baars,
 Dog het mag geen quaat, want ik sal met Rymen
 de kost niet winnen,
 Hier heb ik een boekje, om uit de Tas te leeren
 Speelen, en ook een boekje voor die Minnen;
 Om te leeren, wat men al doen en laten moet,
 aan de geen die me bemind. Ook heb ik van.
 blind, blind, blind,
 Riep klaarje, is het kind,
 Die met zyn boog en pylen,
 Springt, en vliegt,

En

En ons bedriegt.
 Ik geloof dat de Mesjeurs wel denken, dat Krispyn
 haar wat te voren liegt?
 Want niemand maakt eenige beweging om wat
 te kopen,
 Dog ik heb evenwel handgift, en zal niet zonder
 geld na huys loopen,
 So toont dan dat je leezen kan, en koop wat, zo
 niet, yder doet zyn zin,
 Ik heb veel Historien ook, van Jan de Plug en Kaa
 de Brackin, Ook van

Wat 's koopman zonder waren,
 Als een backer zonder Meel.
 Wat 's een Speelmau zonder snaren,
 Als een Sanger zonder keel,
 Wat 's Harder zonder Schapen:
 Als een Visscher zonder want,
 Wat 's groen boer sonder rapen?
 Als een Huisman sonder lant.
 Bloet wat wert my de keel droog. Ja het is als of
 men daar Victory brand.
 Ook rommeld my den buyk van honger, als of 'er
 Beeren danffen en springen.
 Maar ik heb hier nog een vermakelyke deun, die
 moet ik eens voor de Heeren opfingen,
 Ja een zeer pleyfierig vaars onder het plengen van
 den Wyn,
 Ook fullen de Musjeurs bekennen dat het wel wil
 op zulk een tyt gezongen zyn.

Wyn en bier, ô! plezier,
 By een Vetten disch,
 Ô Vermaak, voor een snaak,
 So als ik,
 Hy geswind, tap een pint,
 Want het smaakt zo fris,

kyk,

kyk, hoe eel, smeer de keel,
 Veeg, en lik,
 Voor de Man, voor de Man, voor de Man,
 Vry een kan, vry een kan, vry een kan,
 Vry een kan, kan, kan,
 Voor de Man, vry een kan,
 Of een Mingelens kroes,
 Klink en drink, avoes: avoes.
 Dat is eerst een deun, het moet zyn zelve pryfen;
 Wie wil een loogenagrige Nacourant of een Mer-
 caur van Jan van Gysen,
 Ook heb ik een Catalogus van Boeken; die men
 morgen sal verkopen op Kattenburg in een stal,
 Ook heb ik Dominees brieftjes, nieuwe Winter-
 beurt, om te sien wie die, en die tyd preken sal.
 Ook heb ik het Rottenest der Poeëten, of de by-
 eenkomst, van veel waanwyse Saaken,
 Die alle-dagen by een Boekebinder komen, om een
 ander Dichter zyn werk te laken,
 Ook heb ik een nette beschryvenis van al myn a-
 vontuur op rym gezet,
 Ook heb ik de Batalje voorgevalen buiten de Leid-
 se poort in 't Paarde wet,
 Van een jonge Waterhont, die vogt tegen twintig
 vliegen,
 Ook heb ik van Lou, die noyt de waarheid sprak,
 maar was altyd genegen om te liegen,
 Ha! dat is een boekje, dat by niemant te krygen
 is, als by myn,
 Ook heb ik van Julfes Pniftneus, die nooyt met
 mosselen liep als in de Maanefchyn,
 Ook heb ik van
 Wilhelmus zat op Soldes,
 Hy luyde zynen broek,
 En vond 'er ô gants kolder,
 Wel vyftig in een hoek,
 Met krucken, en met hamers,
 D

Sloeg

Sloeg hy ze alle door,
 Het alderkleynste luisje,
 Was als een Tor zo groot,
 Maar Mesjeurs, ik kryg sulc een drommelfe noot,
 Dat is te seggen, Krispyn die moet eens weesen,
 Daar den Prins te voet moet gaan, dog is iemand
 geneegen om te les n,
 Het Journaal van myn reis, die komt aan myn
 Huys,
 Ik woon op het Varkens Eiland naast de gekroon-
 de Platuis,
 Boven myn deur staat David vegt tegen den Reus
 met syn barffe knevels,
 Ook is myn Huis verciert met drie moje gevels,
 En de vensters van myn kit, staan altyt oopen om
 te sien,
 En in myn Voorhuis hangt de fabel van Niobe ver-
 anderd in Stien,
 Ook de stryd van Cupido tegen de Maagden,
 Ook van dien grooten Kunstenaar; die een stuiver
 op syn kand aan negen stukken saagden,
 Ook hangter een Schildery daar Palles en Arachne
 weeft,
 Ook hangt'er de val van Faëron, dat Apellos self
 geschildert heeft.
 Ja 't is worder wel te vinden,
 Al was iemand nog so dem.
 Nu He re belifster iemand nog iets? want ik ga
 heen en kom niet weerom
 Schoon dat je denken souw, dat is maar praat voor
 de Boeren,
 O neen! ik ga want ik moet in myn huis nog wa-
 terenbrey roeren,
 En des zo neem ik myn affcheyd, met deef reen.
 Ha die, alle baazen,
 O' Droog: paay klaazen,
 Weg bruyen, weg raazen,

Weg

Weg kannen, en glafen,
 Ci cinken, deux aafen,
 Leeg vaaten, vul blaazen,
 Sla ballen, maak kaafen,
 Laat scheeten, vang haafen,
 Span Paarden voor chjazen,
 Weg sorten, weg dwaazen,
 Ik wens u te vreen,
 Krispyn die gaat heen.

Want ik sie gy rookt, en niemand is so beleeft dat
 hy my eens laat stoppen,
 Dog 't is goet dat ik self een doos met Tabak heb
 en een tonteltje om vuur te kloppen,
 Nog eens hadie Mesjeurs, de wagt die roept van
 rien,
 En toekomende week sult gy Krispyn hier weder-
 om sien.

U Y T.

Weg können, es gibt
Ci können, das ist
Ist was, das ist
Es ist, das ist
Es ist, das ist
Es ist, das ist
Es ist, das ist
Es ist, das ist

Das ist, das ist
Das ist, das ist
Das ist, das ist
Das ist, das ist
Das ist, das ist
Das ist, das ist
Das ist, das ist
Das ist, das ist

U Y T

